

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-14459-024
Otsuse kuupäev	4. apr 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Kai Amos, liikmed Signe Naarits, Anastasia Nezgovorova
Tarbija	
Kaupleja	Mittetulundusühing MONTESSORI KOOLITUSÜHING, 80231423
Tarbija nõue	Lepingu ülesütlemine
Asja läbivaatamise aeg	23. märts 2022

Resolutsioon:

1.Rahuldada tarbija nõue osaliselt. Kaupleja peab tarbijale tagasi maksma 145,67 eurot.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakoh tule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija pöördus tarbijavaidluste komisjoni poole järgmistel asjaoludel: tarbija ja kaupleja sõlmisid 01.11.2021 tähtajalise lastehoiu teenuse lepingu perioodiks 01.11.2021 - 31.08.2022. Tarbija tasus kauplejale ühekordselt sisseastumismaksu 500 eurot ja novembrikuu tasu 426 eurot. Kuutasust hüvitati tarbijale toetuse teel 196 eurot, tarbija kanda jäi 230 eurot. Tarbija laps kasutas teenust kuni 11.11.2021, seejärel ütles tarbija lepingu erakorraliselt üles ja palus sisseastumismaks 500 eurot ja kuutasu 230 eurot tagastada. Kaupleja keeldus raha tagastamisest.

Tarbija soovib teenuse lepingu üles öelda ja tagasi saada kauplejale makstud summad 730 euro ulatuses.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas, et tarbijal oli piisavalt aega lepingutingimustega tutvuda. Tarbija ei ole lepingu lõpetamisel kinni pidanud lepingu p 5.2. ettenähtud kirjalikust vormist, kaupleja ei ole siiani saanud tarbija lepingu ülesütlemise kirjalikku avaldust. Tarbija rahaline nõue ei ole põhjendatud, lepingu kohaselt ei kuulu sisseastumismaks tagastamisele. Novembrikuu tasu ei kuulu ka tagastamisele, kuna tarbija ei teatanud lepingu ülesütlemisest kuu aega ette, lepingu p 5.2 kohaselt kuulub sellisel juhul jooksev kuu täielikult tasumisele.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub osaliselt rahuldamisele.

Pooled sõlmisid teenuse osutamise lepingu. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 järgi tuleb kohustust täita vastavalt lepingule. Kui üks lepingupool rikub lepingutingimusi, võib teine lepingupool kohaldada VÕS § 101 lg-1 toodud õiguskaitsevahendeid, sh võib punkti 4 alusel lepingust taganeda või see üles öelda.

Tarbija esitas kaupleja vastu lepingu ülesütlemise nõude tuginedes asjaolule, et kaupleja rikkus lepingutingimusi jättes tarbija lapse lastehoius piisava tähelepanuta.

Poolte sõlmitud leping on kestvusleping, selle ülesütlemise kord on reguleeritud järgmiselt: VÕS § 116 lg 6 kohaselt võib vastavalt VÕS §-le 196 kestvuslepingu üles öelda lepingu olulisel rikkumisel või mõjuval põhjusel. VÕS § 196 lg 1 järgi võib kestvuslepingu erakorraliselt üles öelda ilma etteteatamistähtaegu järgimata eelkõige siis, kui ülesütlevalt lepingupoolelt ei või kõiki asjaolusid ja mõlemapoolset huvi arvestades mõistlikult nõuda lepingu jätkamist kuni kokkulepitud tähtpäevani või etteteatamistähtaja lõppemiseni. Kestvuslepingu erakorraline ülesütlemine on VÕS § 116 lg 2 p 2 alusel põhjendatud ka juhul, kui rikuti kohustust, mille täpne järgimine on lepingust tuleneva teise lepingupoolle huvi püsimise eelduseks.

Pooled vaidlevad selle üle, kas kaupleja rikkus lepingutingimust ja kas tarbijal on lepingu ülesütlemise korral õigus nõuda kõiki kauplejale makstud summasid tagasi.

Tarbija selgitustel sõlmis ta kauplejaga lepingu, milles lepiti kokku teenuse alustamise alguses tema lapse kohanemisaeg. Lepingu lisa 1 p 2 eritingimuste kohaselt algas lapse kohanemisaeg õues ajal, kui teised lapsed samuti õues jalutasid. Tarbija pidi esimesel päeval õues ise oma lapsega jalutama, teisest päevast alates pidi laps alustama õpetajaga jalutamist. Lapse kohanemisel pidi õpetaja alustama lapsega individuaalseid õppeid. Tarbija kinnitusel aga tegeles ta ise kogu aeg lapsega õues, kaupleja personal tema lapsega ei tegelenud. Tulemusena laps ei kohanenud. Tarbijat kujunenud olukord ei rahuldanud, ta pöördus 10.11.2021.a e-kirjaga kaupleja poole teatades lepingu lõpetamisest. Kaupleja teatas 10.11.2021 tarbijale, et kogu lapse kohanemisperioodi vältel oli kauplejal personalipuudus, lisaks langes samale perioodile ka teise lapse kohanemisperiood, seetõttu ei saanud kaupleja pöörata tarbija lapsele vajalikku tähelepanu. Kaupleja kinnitusel peaks personaliprobleem kohe lahenema. Tarbija teatas 11.11.2021 kauplejale saadetud e-kirjas lepingu rikkumise tõttu lepingu kohesest lõpetamisest.

Komisjonile poolte poolt teatavaks tehtud asjaolude kohaselt ütles tarbija lastehoiu teenuse lepingu erakorraliselt üles põhjusel, et kaupleja ei täitnud oma lubadust tegeleda kohanemisperioodil tarbija lapsega. Kaupleja kohustuse rikkumine ei võimaldanud saavutada kohanemisperioodi eesmärki ja laps ei kohanenud. Tarbija kinnitusel oli temale kaupleja selle kohustuse täitmine oluline. Kaupleja ei vaieldnud kohustuse rikkumisele vastu. Kaupleja poolt esitatud rikkumise põhjendused (personalipuudus) ei vabastanud kauplejat kohustuse täitmisest. Kaupleja ei teatanud tarbijale 01.11.2021 lepingu sõlmimisel, et ei saa personalipuudusel tema lapsega piisavalt tegeleda. Komisjoni hinnangul oli tarbija õigustatud ütlema lepingu VÕS § 196 lg 1 alusel erakorraliselt üles.

Kaupleja vaidles tarbija ülesütlemise õiguspärasusele põhjusel, et tarbija ei järginud lepingu p 5.2 kokku lepitud ühekuulist etteteatamise aega ja et tarbija ei esitanud lepingu lõpetamise soovi kirjalikult.

Komisjon jätab kaupleja vastuväite tähelepanuta. Kaupleja nimetatud kirjalik vorm ja ühekuuline etteteatamise tähtaeg kehtib mõlemale poolele juhul, kui nad soovivad lepingu korraliselt enne tähtaja möödumist üles öelda. Lepingu punkt 5.2 ei sisalda lepingu erakorralise ülesütlemise korda. VÕS § 196 lg 1 reguleerib lepingu erakorralist ülesütlemist, kus kumbki lepingupool võib kehtivale lepingu mõjuval põhjusel etteteatamistähtaega järgimata üles öelda. Selle sätte kohaselt ei olnud tarbija kohustatud teatama kauplejale ülesütlemisest üks kuu ette. Kehtivale lepingu saab VÕS § 195 lg 1 järgi üles öelda teisele lepingupoolele ülesütlemisavalduse tegemisega. Ülesütlemisavaldus sisaldab ülesütleva lepingu lõpetamise tahteavaldust. Seadus ei näe ülesütlemise tahteavaldusele vorminõuet ette, sellisel juhul võib Tsiviilseadustiku üldosa seaduse § 68 lg 1 kohaselt teha tahteavalduse mis tahes viisil. Tarbija teatas kauplejale 10.11 ja 11.11.2021 lepingu erakorralise ülesütlemise soovist kaupleja saadetud e-kirjadega, need kirjad on taasesitatavad. Komisjoni hinnangul esitas tarbija oma erakorralise ülesütlemise avalduse kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis, tarbija ütles lepingu üles nõuetekohaselt.

Tarbija rahaline nõue ei kuulu soovitud ulatuses rahuldamisele. Tarbija tasus kauplejale lepingu p 3.3. alusel sisseastumismaksu 500 eurot, milline ei kuulu lepingutingimuse kohaselt tagastamisele. Tarbijal sisseastumismaksu tagasi saamise nõudel puudub alus ja see nõue jääb rahuldamata. Tarbija nõudis kauplejalt tagasi ka novembrikuu tasu täies ulatuses summas 230 eurot. Tarbija ei kasutanud teenust perioodil 12.-30.11.2021, tarbijal on õigus tagasi saada tasu 145,67 euro ulatuses. Ülejäänud rahaline nõue jääb rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos
/allkirjastatud digitaalselt/

Signe Naarits
/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova
/allkirjastatud digitaalselt/